

SALVE A VALE UMIRÁJÍCÍHO KŘEŠTANA K UKŘIŽOVANÉMU PÁNU JEŽÍŠI

Česká mariánská muzika 20

Mdlím, Kri - ste: smrt jest za dve - ři, po - moz sr - dci, jenž v tě vě - ři.

Od - pusť, bych tě po - zdra - vi - ti mohl, po - klo - nu u - či - ni - ti.

1. Mdlím, Kriste: smrt jest za dveři, pomoz srdci, jenž v tě věří. Odpusť, bych tě pozdraviti mohl, poklonu učiniti.
2. Buď zdráva, prohnaná hlavo, trním zbodená, ó slávo! A tolikrát potlučená, až do krve dotlučená.
3. Buďte zdraví, ó vlasové, spasení mého klasové! Vás jsou pletly a rozpletly, pohanův ruce rozmetly.
4. Budiž zdráva, ó tvář svatá, v posměch a divadlo vzatá, jenžs tolikrát zčervenala, pro svět i poličky brala!
5. Což i vy, očí, hvězdy mé, neroztrhnete mázdry mé, abych se na vás rozesmál a vám mně místo daru dal?
6. Ó usta jistě cukrová a usta vskutku medová, odkud jestiť ta žluč pošla, že vás i srdce jest prošla?
7. Uši, buďte pozdraveni, jenž v vás není zatvrzení, mnohými pak pohanění, od hříšníkův poškvrnění.
8. Ó lilium Pána mého (totižto hrdla bílého), buď zdrávo nad sníh bělejší, nad stříbro vinšovanější.
9. Vy ramena vyhlazená, od kříže jsouc potlačená, neste mé hříchy přetěžky, jenž jsou v zlosti zrostlé všecky.
10. Ach což vidím, mé ó ruce, takli jste zbodené prudec? Jenž v prstech svých svět nosíte, nyní krev z ran vždy trousíte.
11. Ach ještě více kormoutíš, ó Kriste můj, a zarmoutíš, když tvůj vidím bok prohnaný; kyž jsem oučasten té rány!
12. Od srdce padám k nohám tvým, neb teď že milost našla, vím, Maři Magdaléna plačíc, s slzami své hříchy líčíc.
13. A tak ať se pozdravení jednou koná a loučení: Tebe, Kriste, pozdravuji, Vale poslední daruji.